

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Sententia Et Re Iudicata. Titvlvs XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

DE SENTENTIA ET RE IUDICATA.

TITVLVS XXVII.

CAP. I.

Sententia lata contra leges vel canones, non tenet: nec ab ea opus est appellare. *Pannorm.*

Gregorius Ioanni Archiep. prima Iustiniana.

Sententia a contra leges canoniceve prolata, licet non sit appellatio suspensa, non potest tamen subsistere ipso iure.

CAP. II.

Lites debent celeriter terminari.

Idem b Ioanni Ravennati Episcopo.

Iurgantium e controversias celeri sententia terminari & equitati convenit, & rigori.

CAP. III.

Sacerdos sine iusta causa non est deponendus.

Idem d.

Non potest ququam à sacerdotali gradu (nisi iustis ex causis) concors sacerdotum sententia subinverere.

CAP. IV.

Iuste qui petit sententiam à Papa confirmari, si iuste & rationabiliter fuit lata.

Leo Papa e.

Ea, quæ iuxta ecclesiasticum morem iuste & rationabiliter fuerint definita, nostra quoque sententia corroborantur.

CAP. V.

Iudex deputatus super executione sententia admittit exceptionem fraudis seu nullitatis sententia, non ad effectum, ut super ea pronunciet, sed ut negotium ad superiorem, qui iudicavit, transmittat, si illam probabilem repererit. *h. d. notabiliter.*

Alexander III. Eboracen. Archiepiscopo.

De cetero noveris f, quod si sententiam à nobis latam præcipimus per aliquem executioni mandari, & si fraudis intervenierit: non est facultas executori de toto negotio cognoscendi, sed deferri quæstiones, quæ inciderint, ad sedem Apostolicam oportebit.

CAP. VI.

Non sufficit reo damnato ad traditionem possessionis, tradere pignus pro ipsa possessione.

Idem Norwicen. Episcopo.

Cum aliquibus g est adjudicata possessio, non sufficit eis dari pignora, nisi corporali possessione lætentur.

CAP. VII.

Sententia lata contra matrimonium nunquam tanst in rem iudicatam: unde quandoq, revocatur cum constat de errore.

Idem eadem h, & V. Archidiacono.

Lator i presentium sua nobis insinuatione monstravit, quod cum quandam mulierem legitime desponsasset, & carnalis esset copula subsecuta, inter eos scandalum est subortum, cujus occasione debitum ei subtraxit. Consanguinei vero mulieris hoc molestum habentes, quæstionem moverunt, proponentes, quod mulierem invitam & renitentem, nec atatis aptæ matrimonio existentem duxisset uxorem: & quoniam idem virum cupiebat agere dissolutam, demum utrius

a Ca. 2. eod. tit. in 1. comp. b Sclerus Greg. Ioan. Episc. Ravenn. l. 2. c. 18. epist. 8. regis. c C. 3. eod. tit. in 1. comp. d Scil. Greg. l. 2. c. 47. epist. 8. regis. e Ca. 2. eod. tit. in 1. comp. f Leo I. epist. 88. c. 6. eod. tit. in 1. comp. g Post Conc. Lat. sub Alex. III. p. 49. c. 12. eod. tit. in 1. comp. h al. Norwic. Episc. T. & V. Archid. i C. 3. eod. tit. in 1. comp. l. post Conc. Lat. sub Alex. III. p. 4. c. 11.

que studio interveniente, fuerunt minus rationabiliter separati. Nolentes igitur matrimoniis canonice contracta, levitate quadam dissolvi, mandamus, quatenus si vobis constiterit eos per iudicium ecclesie non fuisse legitime separatos, ecclesiamque deceptam, ipsos a faciente sicut virum & uxorem insinul permanere.

CAP. VIII.

Retradatur sententia prætextu iniquæ consuetudinis lata contra ecclesiam.

Idem T. & clericis S. Anastasia

Veron.

Cum causa h, quæ vertitur inter vos, & G. & A. laicos super domo quadam eis ab Archiep. bytereo vestro vendita, ad examen I. Apost. sed. legati delata fuisset, post app. ad nos interpositam, & receptas iudicias, quoniam intra terminum tibi fili T. ad eam prosequendam præfixum iter non attuleras, contra te sententiam profereus: memoratis G. & A. prætaxatam domum secundum Veronen. civitatis consuetudinem adjudicare curavit: deinde eum causa fuisset ad nos per appell. delata, Brixien. Episcopus delegatus à nobis sententiam contra vos (præta forma canonum) secundum eandem consuetudinem, sicut præfatus legatus fecerat, promulgavit. Nos autem considerantes, quod licet usus vel consuetudinis non minima sit auctoritas, nunquam tamen veritati aut legi præjudicat, præscriptam sententiam revocavimus, & vos ab impetitione absolventes illorum i, vobis & ecclesie vestre domum adjudicamus supradictam d.

CAP. IX.

Sententia iniqua retradatur per superiorem, licet causa fuerit appellatio remota commissa. Si autem continet manifestam iniquitatem, est nulla. *h. d. intelligendo, quod ponat duo casus.*

Idem Eboracen. Archiepiscopo.

Inter ceteras e: & infra. Rem cum aliquo causa appell. re. committitur, & sententia fertur iniqua, cameracuari oportet: nec ei debet statim, si iniquitatem continet manifestam.

CAP. X.

Sententia lata contra absentem non contumacem in causa matrimoniali, non valet. *h. d. intelligendo, quod hoc mulier non sit contumax. Pannorm.*

Clemens III.

Tenor literarum f tuarum ostendit, quod cum inter R. & M. mulierem quæstio matrimonii vertentis, & Theatino Episcopo commissa fuisset, idem eundem muliere absente ab impetitione ipsius absolvit. Ceterum eadem mulier à nobis ad literas impetravit, ut de causa cognosceres, & eam sine debito terminares: [1 & 7] Dicitur vero R. à te vocatus ad causam infirmitate prætextata g non affuit: sed quia nocte sequente aliam sibi copulare præsumpsit, in eum excommunicationis sententiam promulgasti: à qua postmodum absolutus ad te veniens, ostendit literas Episcopi memorati, quibus eum ab iniquitate ipsius absolutum fuisse patebat. Quia igitur mulier suos testes offert ad probandum, quod idem R. eam desponsationis annulo h publice subarrasset: & in quid tu per his agere debeas, postulas edoceri. Ideoque inquisitioni tuæ taliter respond. quod (non obstante illiata absolute, quam Episcopus fecit) in causa procedas eidem R. sub poena excommunicationis ærtius inter-

a al. eos. b C. 2. eod. tit. in 1. comp. ubi talis est ascriptio Theobaldo. c al. eorum, & 7. d sspeditam. e C. 17. de appell. in 1. comp. vid. l. ceteri. C. de appell. qua videtur contrarium. Adh. gloss. et doct. abid. f C. 3. eod. tit. in 1. comp. g al. prætextata. h Hinc præsumitur matrimonium contractum. Et in ea illud supra de præsumpt. dicitur.

appellatum: [1 & 7.] Licet ex parte ipsius A. fuisset propositum quod contra formam mandati nostri dictus Episcopus sententiam promulgavit, sicut per adfectiones nitebatur probare: quia tamen iudicis animus non semper ad unam probationis speciem inclinatur, & ipsa sententia nihil continebat iniquum, & eidem iudici de communi partium ad sensu fuerat causa commissa, qui ut sententiam ferret post examinationem causae, ab utraque parte fuerat requisitus: sententiam ipsam curavimus confirmare.

[1.] Dicitur igitur A. & magistro I. & A. procuratoribus ecclesiae vestrae, in nostra propter hoc presentia constituti. Idem A. probare multipliciter nitebatur, sententiam iniquam latam fuisse, ac propter hoc debere non immerito retractari: dicti procuratoribus vestris defendentibus sententiam, & eam petentibus confirmationi nostra praesidio committitur. Nos igitur auditu quae fuerant hinc inde proposita, & diligentius intellectus, habito eum fratribus nostris super his diligenti tractatu.]

CAP. XV.

Si sententia praecipit aliquid fieri ad certum terminum, tempus decedendi ad appellandum currit a tempore sententiae, non autem a die finiti termini. hoc primo. Quadrimestre tempus, quod a lege datur condemnato in personali, potest a iudice ex causa arctari, & sponte terminum arctatum recipiens, non potest post decedendum appellare, licet non constet iudicem ex causa terminum abbreviasse: hoc secundo. Ab executione sententiae non appellatur, nisi in executione modus excedatur: hoc tertio d. ex actuando medullam ca. secundam Panorm.

Idem Constantien. Episcopo. a

Quod ad consultationem: & infra. Quia postulasti, utrum appellati sit clerici deferendum, qui purgationem indicam sibi per sententiam, & ad ipsius receptionem terminum competentem b puta viginti dies vel amplius, sine contradictione c recipiens: & ad diem veniens consequenter, appellat causam non exprimens appellandi: nec sit locus nisi suscipiendae purgationi & executioni sententiae, a cuius prolatae & purgatione in iuncta ultra decedendum d dicitur effluxisse. Taliter duximus respondendum, quod cum post decem dierum spacium sententia in auctoritatem rei transeat iudicata, qui quia provocationis subsidium intra id tempus non recurrit, appellandi sibi aditum denegavit: cum per hoc videatur per interpretationem juris latae sententiae paruisse, praeterit ubi causa non redditur appellandi. Sed nec executionem ipsius sententiae ideo convenit retardari, licet ad hoc agendum quadrimestre tempus regulariter sit statutum: quia id arctari potest nonnunquam a sedente in medio, & etiam prorogari: & qui ab initio sponte recipit terminum breviorum, imputari e sibi potest & debet: cum ex hoc videatur amplius beneficium contempnissse: unde talis non audeatur appellans, nisi forte adversus eum modus executionis canonice excedatur.

CAP. XVI.

Sententia potest probari per testes: licet non deponant de causis, quae silent iudicem movere ad sententiandum.

Idem Decano cancellario & Canonico f
Laudunen.

Sicut nobis g intimatus, cum causa, quae inter H. subdia. & B. Presbyterum super quinque modis frumenti vertebatur, ipsi subdia. per annos singulos exolvendis, vobis commissa fuisset, & restitutionem sibi fieri postularet: subdia. supradictus adversarius se ad hoc non teneri respondit, cum alia vice super hoc conventus fuerit, & sententia absoletus: quod ostendit.

a Antea viale Constantino. b Vid. leg. generaliter. cum nos per Dec. C. de reb. cre. & jur. c conditio. d decennium. e impuare. f Laudunen. g C. 6. eod. tit. in 3. comp. Vide Alex. & Isen. in l. 2. C. de bon. poss. sec. tab.

dere voluit duorum testimonio, ex quorum depositione constat quod magister A. auct. Episcopi Lundun. ipsam absolvit ab imperitione subdia. memorati. Verum, quia testimonium ipsorum quasi nude prolaturum fuerat, cum de causis quae iudicem movere solent, ad sententiam profertur nihil dixerint, quid tenendum sit, sedem duxit Apost. consulendam. Cum autem in plerisque locis, in quibus copia prudentum habetur, id moris extat, quod omnia, quae iudicem movent, non exprimantur in sententia profertur: vobis taliter respondemus, quod cum ex depositionibus testium praedictorum constiterit sententiam a iudice suo prolaturam, propter auctoritatem iudicariam praesumi debet omnia legitime processisse. a

CAP. XVII.

Ab eadem sententia potest appellare, nedum res nullus, sed etiam tertius, cuius interest: & potest sententia quae ad rem vel de suo iure doctem confirmari: respectu vero tertii rationabiliter appellantis infirmari.

Idem Astorcen. Episcopo, [& Abbati, scilicet] f. a.
Et Isidori Legum.

Utrum super b controversia, quae inter Auriem. Episcopum & monasterium Celtae nova super statu ipsius vertebatur, pro Episcopo diversae sententiae latae fuissent: nunciis Oneten. Episcopi per eas Oneten. ecclesiam ipsam graviter querebatur, ad quam proponebat monasterium pertinere: [1 & 7.] Cum ex parte monasterii nihil rationabile fuerit propositum & ostensum, quare sententia pro Episcopo promulgata debuerit irritari, eam quantum ad monasterium duximus confirmandam: [& infra.] Mandamus, quantum si constiterit app. pro ecclesia Oneten. rationabiliter interpositam, & ad eam prosequendam nunciis eius c intra tempus legitimum destinatum fuisse, executio sententiae differatur, ne circa possessionem Oneten. ecclesiae detrimentum incurrat: alioquin (sicut jus postulat) executioni absque Oneten. ecclesiae praedictae demandetur: cui, quae praemissa sunt, non praedictent, quo minus valeat consequi rationem, cum res inter alios acta non noceat regulariter alii d, praeter constitutiones canonicas & civiles.

[1.] Postquam igitur hac & similia, nobis & fratribus nostris, praefati caritales fideliter remiserunt: quia consistit nobis per delegationem literas a duobus missas, cum tertius interesse nactus, sicut & ex ipsius assertionibus tenuimus ap. se. ap. constituti fuisse processum, & contra ipsorum sententiam ex parte monasterii nihil rationabile fuit propositum & ostensum, quare debuerit irritari, eam communitate f. n. con. quantum ad monasterium ipsam duximus confirmandam: sibi perpetuum in hac re silentium imponimus. Ceterum, quia super appellatione Oneten. ecclesiae non potuimus videre veritatem, causam ipsam vestro duximus examini committendam. f. a. per. a. f.

CAP. XVIII.

Si citatus ad sententiam, ex legitima causa iudici ignota non comparuit, tenet sententia eo absente lata: sed retractatae eo presentis legitimum absentem causam. Si vero impedimentum praevenerit non plene, non retractatur sententia: nisi prius doctus de ipsius iniquitate. h. d. & est verum & not. intellectus secundum Panorm. quem alii doctores non clari dilucidant.

Idem.

Utrum Bertholdus miles e curiam suam sine fundum Nutnestanen. P. militi pignori obligasset: eodem P. sublato de medio, A. nepos ejus, qui successit eidem, vacante ecclesia ejusdem, adherens quod jus patronatus

a Facit ad hoc l. 1. C. de profest. qui in verb. Constan. & l. 1. cum nos. C. de legi. b Ca. 7. eod. tit. in 3. compil. An & quando tertius possit appellare. vide Card. in Clem. 1. de caus. poss. & prop. c Vid. de l. d. sentent. in prin. cum §. seq. ff. de appell. d Vide l. Lucina. ff. de his qui not. infia. & l. res inter alios. al. ff. l. Modestinus ff. de excep. e C. 8. eod. tit. in 3. comp.

cum universitate transfisset eum, D. clericum ejusdem loci Archidiacono ad supradictam ecclesiam presentavit: qui de consensu Episcopi ipsi in eadem, in possessionem eum induci faciens corporalem. Prædictus verò Bertholdus, dominus fundi T. sacerdotem memorato Episcopo presentavit: sed ipsum Episcopum non admittit. Cum autem dictus T. adversus memoratum D. super prædicta ecclesia deposuit questionem, Remen. a Episcopus a post. sedis leg. iudicibus negotium delegavit: ad quem cum attestaciones utrinque receptas per partes postmodum remisissent, & præfatus D. cum suis attestacionibus accedente, dictus T. nec per se, nec per responsalem idoneum comparere curaret, ipse attestacionibus inspectis clericis memorati ipsi ab impetitione sæpediti T. sententiam reddidit absolutum: eidem T. imponens silentium super ecclesia memorata. Postmodum autem idem Presbyter ad Archiepiscopi præsentiam intra breve tempus accedens, iustam causam absentia allegavit: Archiepiscopus verò Argentino electo & Alæ Silvæ, & Tudebernon. b Abbatibus dedit iuris literis in mandatis, ut si iustam absentia causam ille ostenderet coram eis, prædictam sententiam nullius decernerent esse valoris, & causam sine debito terminarent, alioquin facerent sententiam observari. Verùm dicto electo & præfatis Abbatibus committentibus aliis vias suas, ipsi subdelegati testes super prædicto articulo receperunt: à quibus dictus clericus vocem ad nos app. emisit: [1 & 7.] Licet [autem] iustam causam absentia minus sufficienter Presbyter probavisset, ne tamen præjudicaret opinio veritatis, R. diacon. eis concessimus auditorem: qui cum nobis omnia fideliter retulisset, ex tenore sententiæ Archiepiscopi invenimus circumventum, tum quia continebatur in illa, quod per attestaciones ipsius clerici fuerat sufficienter probatum, quod præfatus A. in possessione juris patronatus extiterat, cum eundem ad prædictam ecclesiam presentavit, cum tamen per attestaciones illas nihil ostensum aliud fuerit, nisi quod pro quodam iure quod de illa ecclesia consuevit exhiberi patronis, prædicti P. & A. annuati decem solidos acceperunt: tum etiam e quia in eadem sententia dicitur, quod dictus T. in probatione defecit, cum per attestaciones suas appareat, ipsum suam intentionem sufficienter probasse: tum etiam quia causam non recepit sufficienter instructam, cum minus tantum partis attestaciones receperit, quæ parum faciebant ad causam. Vnde sententiam ipsam duximus irritandam, memorato T. ad iudicantes ecclesiam supradictam, cum per attestaciones nobis confiteri eviderent, ipsum à vero patrono fuisse ad hæredicam ecclesiam præsentatum.

[1] Cum igitur utraq. pars: cum attestacionibus signatis sigillis prædictorum iudicum ad nostram præsentiam accessisset.

CAP. XIX.

Papa in sententiis, quas profert, ordinem iuris servat.

Idem Præfatus Episcopo Apost. sed. legato, & de Capenberri, & de Celd. Abbatibus in Colonia. ensi. & Monasteriensi diocesi constituit.

In causis a, quæ summi Pont. iudicio deciduntur, & ord. juris & vigor æquitatis est subtiliter observandus. Cum in similibus casibus ceteri teneantur similiter iudicare. Nisi forte cum aliquid (causa necessitatis & utilitatis inspecta) dispensative duxerit statuendum.

a Archiepisc. in plur. antiq. & ita legend. puro. est autem in Gallia Archiepiscopatibus, cui multi subiant suffraganei. b al. Tuderino al. Tudehen. vox. sui. in antiq. deest. c dictio, etiam, deest in antiq. comp. d Ca. 9. eod. tit. in 3. comp.

CAP. XX.

Secunda sententia in diversa instantia contra primam lata tenet iure merito, nec debet infringi, etiamsi sit iniusta, ex quo ab ea non fuerit appellatum, præsertim si prima sententia secundis iudicibus non fuit ostensa, h. d. Panorm.

Idem conventus sancti (Leodii.) a

Inter monasterium b sancti A. Rothomag. & vestrum super modo eligendi Abbatem, in monasterio vestro fuit quæstio agitata: & infra. Cum confiteri nobis primam commissionem non fuisse per ultimam revocatam, tum quia causa suspensionis in iure proposita frivola videantur: quas etiam tanquam dilatorias ante litis ingressum opponere debuissent, quibus coram delegatis eisdem subeundo iudicium renunciassent videntur: tum etiam quoniam de privilegiis Apost. sed. & processu negotii coram primis iudicibus nihil in secundis literis dicebatur, quod si fuisset expressum, obtinere d. minime potuissent: Non obstante sententia, quæ pro monasterio sancti A. dicebatur fuisse prolata, quæ tamen nobis ostensa non fuit: tamen si à prædictis iudicibus fuisset ostensa, ea posthabita contrarium statuissent: alioquin eam obijciturus impuleretur, cum sub prætextu novorum instrumentorum lites non debeant instaurari. Factum priorum iudicatum & firmum habemus, & eorum sententiam confirmantes, electo à vobis nobis ipsi munus benedictionis (salvo iure diocæsan) curavimus exhibere.

CAP. XXI.

Tenet sententia contra privilegium ostensum vel non ostensum, si ab ea non fuerit appellatum vel supplicatum.

Idem Episcopo, decano & cancellario Parisien.

Suborta e inter Meldens. Episcopum & monasterium Attrebatense super ipsius monasterii subiectione materia quæstionis, & procuratoribus partium litigantibus coram nobis, quia per confessionem partis adversæ constituit eundem Episcopum, quasi possessionem obedientiæ eodem monasterio habuisse, ipsum restituendum decrevimus adeandem. Verùm quia privilegium Innocent. Papæ præ. no. libertatem monasterii plenariam exprimebat, decano Suefion. & suis con iudicibus dedimus in mandatis, ut Episcopo in quasi possessionem obedientiæ restituito, nisi contra privilegium rationabile aliquid obijceret & probaret, super subiectione monasterii sibi silentium imponere procurarent: (& infra) Iudicibus autem causam instructam remittentibus, quia cognovimus efficaciores Episcopi rationes, subiectionem eidem adjudicavimus memorati monasterii, ut ibidem habeat tanquam diocæsi. Episcopus potestatem, ita tamen ut nullum per hoc Apost. sed. præjudicium generetur, quo minus, si voluerit, suam iustitiam prosequatur. Nimirum si præfati Innocent. privilegium Alexandro fuit in iudicio præsentatum, & f. ipse tulit sententiam contra illud, intelligitur reprobasse. Si verò non fuit coram eo exhibitum, prætextu privilegii de novo reperi prædicta non debet sententia retractari.

CAP. XXII.

Sententia à qua fuit appellatum, retractatur, si constet testes, ad quorum dicta tantum lata fuit, conspiratores fuisse, & contradicente parte receptos.

a Alias: S. Leufridi de cruce. b C. 10. eod. tit. in 3. compilar. vide l. Imperatores. cum gloss. ff. de re iud. Alex. conf. 193. Paulus de Castro consil. 325. incip. in causa qua vertitur. c vide l. 1. & ibi Cynus. & doct. Cod. de dilat. d obtineri. e C. 11. eod. tit. in 3. compil. f alias, ita: tulit sententiam contra ipsam, illud intelligitur, &c. alias, ita: tulit sententiam contra illud intelligitur, &c. in omnibus tamen desunt illa duo verba paulo 7. coram eo.

Idem S. Maria in Cagi (& Vallu sece-
ra Abbati.) a

Cum I. & A. b canonici sancti Dio. Remen. ex parte quorundam canonicorum ejusdem ecclesie nostro apostolatu referarint, quod Abbas eorum super dilapidatione, perjurio, simonia, & quibusdam aliis erat multipliciter infamatus: nos Cathalan. Episcopo, & ejus collegis dedimus in mandatis, ut ad ecclesiam personaliter accedentes, tam in capite, quam in membris corrigerent corrigenda, & statuerent quae statuenda viderent: & infra. Iudices autem Abbatis & canonicorum juramenta recipientes, Abbatem ab administratione ipsius ecclesie per sententiam removerunt, correctione membrorum dilata, quam tunc non poterant expedire. A qua sententia, cum procurator praedictus ad nostram audientiam appellaverit, proposuit dictam sententiam reprobendam, tum quia iudices lite non contestata in ipso negotio processerunt, tum quia juramenta conspiratorum contra ipsam recipientes (depositionibus coram partibus minime publicatis, nec e ostensis eidem) ad sententiam procedere praesumpserunt: & infra. Quia vero de conspirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides: mandamus, quatenus si vobis constiterit, quod illi conspiratores fuerint, quorum constat a iudicibus juramenta recepta, quod Abbas probare voluit coram eis, & eorum dicta iudices secuti tantummodo, cum per alios ea probata non essent, sententiam protulerunt, vos irritantes processum eorum in negotio iuxta praedictam formam comprehensam in prioribus literis procedatis. Si vero eos conspiratores fuisse nequiverit comprobare, vel licet de hoc constaret, appareat tamen illos nihil super his deposuisse, pro quibus idem Abbas fuit amotus: vel etiam si aliqua super his deposuerint, ea tamen per aliorum dicta fuerant sufficienter ostensa, processum ipsorum iudicum confirmetis: quia licet adversus Abbatem non debuissent conspiratores dimitti, juramenta tamen ipsorum de veritate dicenda super statu ipsius domus recipi potuerunt: ut per ipsorum dicta super aliis fides possit haberi, quae Abbatem minime contingebant, praesertim quum tunc probatum non esset eos conspiratores fuisse.

CAP. XXIII.

Damnatus in actione injuriarum infamis est, & per Papam potest forma restitui. b. d. prout communiter summat.

Idem H. de Castro Guarra. d

Cum te. e à Bartholomaeo injuriarum actione convento, eo quod diceret equum tuum non esse minoris precii, quam capillus ipsius, iudices, qui super hoc cognoscebant, te in decem solidos condemnassent, tu timens ne ipsorum sententia te notaret infamia f. beneficium restitutionis ad famam à sede Apostolica implorasti. Nos autem considerantes, quia nulla fuerit vel minima facta injuria, volumus te per g praedictam sententiam infamia non notari.

CAP. XXIV.

Revocata sententia propter defectum jurisdictionis, ut quia unus ex iudicibus publicè excommunicatus erat, vel propter juris ordinem non servatum, iterum de principali quaeritur.

Idem.

Ad probandum h quod procurator dominæ: & infra. Vos autem interim agnoscatis de confirmatione sententiae, quae lata est à iudicibus delegatis de ele-

a al. in Caga. al. Catag. al. Vallu seren. b C. 1. eod. tit. in 3. compil. c Hunc text. Innoc. dicit esse singularem, quod attestationem publicatam est de iustitia, non autem de substantia. Male legitur pro eadem eisdem, cum de solo Abbate sermo sit. d al. Vuarim. al. Idem R. mult. e C. 1. eod. tit. in 1. compil. vide Bart. in l. infamem. ff. de pub. iud. f vide l. Ablesas. de hu. qui not. infam. g al. propter distam. h C. 2. eod. tit. in 4. comp. vide Ant. de Bui in c. fraternitatis. supr. de testi.

ctione custodis, ut eam (sicut de jure fuerit faciendum) confirmare vel infirmare curetis, ita ut si pro eo, quod unus ex delegatis iudicibus, qui eandem sententiam protulerunt, excommunicationis vinculo esset publice innodatus, quando sententia lata fuit, sicut per Metropolitanum literas perhibetur, aut ex alia iusta causa eandem sententiam contulerit infirmandam: ipsa cassata, de ipsius electione custodis iterum cognoscatis.

CAP. XXV.

Res inter alios iudicata, aliis non nocet: fallit in eo, qui passus est illum litigare, cui secundo loco competebat actio, vel defensio, vel à quo causam in iure iudicatum habuit.

Gregorius IX.

Quamvis regulariter aliis non nocet a res inter alios iudicata. Et tamen, qui cum sibi primam de re actio vel defensio competebat, sustinuit sequentem agere. Ac illi etiam, qui passus est eum, à quo causam habuit, experiri, est praedictum generatum.

CAP. XXVI.

Si duo ordinarii pronuntiant contraria, tenet sententia prioris, fallit in quatuor casibus hic contentis, & similibus. Si vero delegati discordant, delegatus est adhibendus. Si arbitri, neutra tenet.

Idem.

Dvobis b iudicibus (ut accepimus) diversas sententias proferentibus, si ex jurisdictione ordinaria processerunt, tenet pro reo, non pro actore sententia, nisi in causa favorabili, puta matrimonio, libertate, dote, seu testamento pro ipso fuerit promulgata. Si vero ex delegata potestate, utraque pender sententia ex arbitrio delegantis. Quod si ex compromisso, neutra debet habere vigorem.

DE APPELLATIONIBVS & RECUSATIONIBVS, ET RELATIONIBVS.

TITVLVS XXVIII.

CAP. I.

Collatio beneficii facta post appellationem ex probatis & verisimili causa interposita, est ipso iure nulla.

Alexander III. Excomen. Episcopo & Decano Londonen.

Dilecti d filii prior & clerici de Gilsbergien. priorem e. querimoniam transmiserant, quod L. boracen. Archiepiscopus Apost. sed. legatus eundem priorem post appellationem suspendit, suas ecclesias interdixit, & canonicos (si eidem tanquam priori obtemperarent) excommunicatos denunciavit: & infra. Super quibus si veritate per idoneas personas & famam loci licite inquisita, inveneritis ecclesiarum concessionem factas, nisi prior & canonici malitiose distulerint eas, quantum ad se pertinet, ordinare. in irritum revocetis eadem.

CAP. II.

Appellatio generalis, respectu causa non valet.

Idem Archiepiscopi Remen.

Inter cetera: & infra f. Super eo quod Abbas sancti Apollinaris in claustrò à te appellationem interposuit generalem super omni causa, quae adversus eum

a Vide l. res inter. C. quando rei iud. non noc. b Cum plures iudices proferunt diversas sententias, quae praevalet, vide Alex. in l. si duo ex tribus & l. si in tres. ff. de recep. arb. c De hac materia vide conc. Trident. Sess. 13. de reform. c. 1. & Sess. 24. de reform. ca. 20. d Post conc. Later. sub Alexand. III. p. 10. c. 1. & c. 1. eod. tit. in 1. compil. e al. gravem ad nos quer. f C. 2. eod. tit. in 1. comp. & post conc. p. 10. c. 2. aliquo